

magten kunde skride ind og foretage en Ordning af disse Forhold, saaledes som f. Eks. her er foreslaaet, men det er altsaa kun formaliter, man kan sige, at Lovgivningsmagten har denne Bemyndigelse. Naar vi da spørger: *Hvorfor* skulde den gøre det? kan vi altsaa ikke længere nøjes med denne historiske Begrundelse, der peger i stik modsat Retning, saa maa vi se paa den anden Begrundelse, som fra den højtærede Ministers Side er givet, nemlig at det „under Hensyn til Fondsbørsens stedse mere indgribende Betydning for Landets almindelige økonomiske Forhold maa findes rigtigt, at det Offentlige faar større Indflydelse paa Fondsbørsens Ordning“. Jeg maa dertil straks sige, at Grosserer-Societetets Komité jo er en offentlig Myndighed, det er en Myndighed, som er bygget paa offentlig-retlig Grund, den har hidtil, som sagt, staaet som Børsens Myndighed, og jeg kan derfor ikke begribe, hvorfor den ikke længere skulde være fyldestgørende i saa Henseende. Der er ikke fra Ministerens Side, saalidt som fra den ærede Ordfører fra Venstres (Nørgaard) Side anført noget som helst, der i og for sig kunde godtgøre denne Betragtning. Hvad er det nemlig, der vil ske? Det er særlig de demokratiske Elementer i vort Land, hvis Opmærksomhed jeg i saa Henseende vil paakalde. Her er Tale om at erstatte Selvstyret, hvor det har fæstet sig paa Grundlag af en snart hundreedaarig Udvikling, med bureaukratisk Kontrol, oven i Købet af temmelig vidtgaende Art. Jeg maa tilstaa, at efter de Eksempler paa bureaukratisk Kontrol, jeg har haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med under Krigen, har jeg faaet en inderlig Afsmag for bureaukratisk Kontrol, og det vilde forbavse mig i høj Grad, om en demokratisk Rigsdag virkelig vilde gaa med til at bryde Selvstyreprincippet og anskaffe en af disse Embedsmænd, som enten lod fem være lige og nød sine 18 000 Kr. i behagelig Stilhed, eller ogsaa vilde se det som sin Opgave at være Vigtigmager og Posekiger og stikke Næsen ind i alle mulige Forhold, saa at med andre Ord det, man her vilde skride til, var et nyt Baand paa Omsætningen.

Nu vil man imidlertid maaske sige til mig: Ja, men er alti den senere Tid gaaet til paa Københavns Fondsbørs, saaledes som sig hør og bør? Har der ikke været Grunde, der kunde have været naturligt ledende for Ministeren til at mene, at nu var Tidspunktet kommet, hvor en Indskriden, ihvorvel han maatte beklage den, var ubetinget nødvendig? Der skulde altsaa dér være

sigtet til, hvad der er foregaaet paa Københavns Fondsbørs under Krigen, og jeg vil lige saa vel som alle andre i og udenfor dette Ting, at det i vide Kredse har givet Anledning til megen Forargelse — maa jeg straks tilføje: navnlig hos de mange — og det er selvfølgelig de fleste — som *ikke* har spekuleret paa Københavns Børs og ikke har tjent Penge! De er skrækkelig forargede over alle de mange Penge, der er tjente paa Københavns Børs. Ganske sikkert har Børsens Fysiognomi ikke haft et synderlig heldigt Præg, og jeg vil netop sige, at hvem der har været vant til en Menneskealder at færdes paa Københavns Børs, har maaske allermindst følt sig tiltalt af denne Invasion af Fremmedelementer, adskillige af tvivlsom Beskaffenhed, som har fyldt Børssalen med Skraal og Spektakel. Jeg vil imidlertid bede de Herrer være aldeles forsikrede om, at hver Gang der kommer saadanne Tilstande som Krig, der kan skabe saadanne usædvanlige Konjunkturer — vi haaber alle, at det skal være en rum Tid, inden der kommer Krig igen, ja, at der maaske aldrig mere skal komme Krig — vil det aldrig kunne undgaas, at der bliver en saadan pludselig Publikumsdeltagelse. De, som kender det mindste til Børsers Historie, ved imidlertid, at det er ganske forbigaende ligesom i sin Tid her i Krigsaarene 1807—14, da raslede alle disse Outsiders af, da Krigen var forbi, og da der ikke kunde tjenes paa Prisopgange 10—20—30 Points. Hvor det kun drejer sig om finansielt set smaa Avancer ved Opgange paa $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{4}$ pCt., er der ingen Charme mere for Publikum. Navnlig naar Priserne og Kurserne ligesaa hyppigt falder, som de stiger, er al Ynden borte, thi Publikumspekulanter vil ifølge deres Natur og kan ifølge deres Natur kun leve à la hausse, og jeg tillader mig at tro, at den Periode, vi i en overskuelig Tid kommer ind i, snarest vil komme til at ligge à la baisse, derfor vil disse Forhold nok forandre sig, og en stor Del af Skylden for, hvad der er sket, er Publikums Deltagelse. Der har imidlertid været en uheldig Omstændighed til, og den har været at søge i Krigen. For ikke de første Panikdage under Krigen at faa, et fuldstændigt Rutsch nedefter af alle Kurser var man nødsaget til fra Grosserer-Societetets Komités Side, og senere hen af mange vigtige Samfundsgrunde, at lade Noteringen være inofficiel, og Følgen har bl. a. været, at de Bestemmelser, man stod i Færd med at føre ud i Livet, Vedtægt af 1914 for Kursdeltagerne paa Københavns Børs, ikke er kommet til Gyldighed, da den selvfølgelig